

kontrol nationalistisk og fremme en socialistisk politik i de afrikanske lande.

Det er jo altså det, der er problemet, at der har været politiske overtoner bag den ulandsbistand, der er blevet ydet fra Danmark.

Regeringen er ikke mindst udviklingsministeren har forsvaret sig mod Paldams bog og de angreb, der er i den, ved at hævde, at årsagen er, at Paldam kun har set på gamle projekter. Derfor er det selvfølgelig meget interessant, at vores egne statsrevisorer denne sommer har været på besigtigelse i Afrika. Rigsrevisionen har også interesseret sig for ulandsmidlerne. Og det er vel at mærke helt nye projekter, de har undersøgt. Regeringens argument om gamle projekter kan derfor ikke holde i den forbindelse.

Rigsrevisionen påpeger, at projekter er mislykkedes som følge af, at Danida placerer projekterne på steder uden nødvendig infrastruktur, og der er derudover problemer med korruption, manipulation, bestikkelse og fravær af minimal administration i de områder, hvor man giver bistand.

Også uden for Danmark kigger man på den danske ulandsbistand, og hvor ministeren måtte finde OECD-udtalelse fra 1995 frem, ja, så har Verdensbanken jo altså her i 1997 udtalt sig om den danske ulandsbistand. Verdensbanken gør opmærksom på, at langt de fleste danske projekter går til lande, hvor pengene er spildt. En stribe af de afrikanske og mellemamerikanske lande, som har været på den danske liste over modtagerlande i op til 25 år, anses af Verdensbanken som håbløse, og dansk bistand får dumpekarakter af Verdensbanken.

Men jeg er da ikke i tvivl om, at den danske minister får mange klap på skulderen, når han bevæger sig rundt på de bonede gulve i FN, hvor de mange ulande har deres repræsentanter til at gå rundt og æde og drikke og korrumpere for millioner af dollar. De skal nok komme og give ministeren klap på skulderen og takke for de mange donationer. Det er jo de donationer, der holder dem ved magten.

Vi skal have mere styr på de danske milliardbevillinger, og vi tiltror ikke udviklingsministeren at kunne gøre dette, eftersom han jo afviser enhver kritik som udslag af manglende intelligens og manglende evner hos kritikerne. Jeg skal derfor fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at opfølgningen og kontrollen med danske ulandsmidler ikke er tilstrækkelig, og opfordrer derfor regeringen til inden 1. maj 1998 at fremlægge forslag til en moderniseret og bedre procedure for opfølgning på danske ulandsbevillinger.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Lotte Henriksen (S):

De hvide elefanter dukker en gang imellem op på avissiderne, historier om fejlslagne ulandsprojekter, hvor læserne orienteres om et hospital, der står helt tomt i Gaza, eller et affaldsforbrændingsanlæg i Indien, der ikke engang kører på halv kraft.

Ingen af os kan have nogen interesse i, at ulandsbistanden kun bedømmes på de hvide elefanter. Dansk ulandsbistand er faktisk funderet på en række mål og prioriteringer, som et flertal i Folketinget har været med til at fastsætte, og som gennem årene er fulgt op med projektforslag og risikovurderinger samt løbende evalueringer.

Fattigdomsbekæmpelse er det overordnede mål for ulandsbistanden, og der er udviklet en strategi for, at bistanden når frem til de fattigste. For det første har Folketingets Udenrigsudvalg været med til at pege på de 20 program-samarbejdslande, som Danmark samarbejder med, hvor 18 af landene hører til de mindst udviklede. For det andet er fattigdomsorienteringen konkretiseret i strategier for hvert enkelt samarbejdsland.

Fattigdom søges bekæmpet ad tre veje: Gennem fremme af økonomisk vækst, hvor fordelingspolitikken er et element i den økonomiske politik – det er måske det, Paldam kalder for socialisme – gennem udbygning af de sociale sektorer, herunder fremme af sundhed og uddannelse, og gennem fremme af folkelig deltagelse i udviklingen, opbygningen af et retssamfund og god forvaltningsmæssig praksis. Samtidig udgør forbedring af kvinders stilling, sikring af miljøet og styrkelse af demokrati og menneskerettigheder tre tværgående hensyn, der skal tages.